1

அறிமுகம்: இலங்கையில் கொவிட் ஆளுகையின் பிரதிபலிப்புகள்

பிரதீப் பீரிஸ்

நோயை விட குணப்படுத்தல் மோசமானதா? கொவிட் பதில் நடவடிக்கைகள் (COVID responses) ஏற்படுத்தவிருக்கும் ஆபத்தான பாதிப்புகள் பற்றிய பொதுவான கருத்துநிலையொன்று பூகோள ஆளுகையின் உயர்மட்ட நிலையிலும் காணப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஏப்ரல் மாதம் 2020 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச் செயலாளரான அன்ரோனியோ குட்டரஸ் (Antonio Gueterres) அவர்கள், கொரோனா நோய்க்கிருமி நெருக்கடியானது "பெருந்தொற்றோடு (Pandemic) தொடர்பில்லாத அடக்குமுறையான சட்டங்களை அமுல்ப்படுத்துவதற்கானதொரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்கும்" அபாய நிலையொன்றினைக் கொண்டிருப்பதனால் இது "வெகு விரைவில் ஒரு மனித உரிமைகள் நெருக்கடியாக" உருமாற வாய்ப்புள்ளதென எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளார் (Choukroune, 2020). சர்வதேச சிவில்சமூக நிறுவனங்கள் கூட பெருந்தொற்றானது உலகளாவிய ரீதியில் சனநாயகத்துக்கு ஓர் அதிகரித்த நெருக்கடியினை ஏற்படுத்தியுள்ளதாகக் கவலை வெளியிட்டுள்ளன. உதாரணமாக, ப்ரீடம் ஹவுஸ் (Freedom House) என்ற அமைப்பு தனது 2020 ஆம் ஆண்டு சிறப்பு அறிக்கையில் "கொரோனா நோய்க்கிருமி பரவத் தொடங்கியதிலிருந்து சனநாயகம், மனித உரிமைகள் போன்றவற்றின் நிலைமையானது 80 நாடுகளில் மோசமடைந்துள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறது (*Democracy under Lockdown*, 2020). பெருந்தொற்றினை எதிர்கொள்வதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட பதில் நடவடிக்கைகள் பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தி வருகின்ற நிலையில் அதுவே இந்நூலின் முக்கிய தேடுபொருளாகியுள்ளது. தற்போதைய இலங்கை அரசாங்கத்தினது கொவிட் பதில் நடவடிக்கைகள்

எவ்வாறு சமூகம், அரசியல் போன்றவற்றினது சனநாயக அடிப்படைக் கட்டுமானத்தில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதனை வெவ்வேறு கோணங்களில் ஏழு அத்தியாயங்களூடாக இந்நூல் பரீட்சிக்கிறது.

கொவிட்-19 என்ற பெருந்தொற்றானது சகல நாடுகளையும் நிலைகுலையச் செய்துள்ளது. இந்தப் பெருந்தொற்றானது கடந்த 100 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டுள்ள மிகப் பாரதூரமான பொதுச்சுகாதார நெருக்கடியாக "முன்னொருபோதும் நிகழ்ந்திராத வகையில் அரசாங்கத்தினது தலையீட்டினையும் அதிகரித்துள்ளது" (Cheibub et al, 2020). சகல நாடுகளும் (அபிவிருத்தி அடைந்தவை, அடையாதவை என்ற எவ்வித வேறுபாடுமின்றி), சுகாதார நெருக்கடியைச் சமாளிக்க மிகக்கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளன. ஆனால் அந்நடவடிக்கைகள் சில வேளைகளில் தேவையற்றவையாகக் காணப்படுகின்றன. தற்போது நிலவும் சுகாதார நெருக்கடியினது தீவிரத் தன்மை மிகத் தெளிவானதாகப் புலப்படுகின்ற போதும் உலக அரசாங்கங்கள் முன்னெடுத்துள்ள பெருந்தொற்றுக்கான பதில் நடவடிக்கைகள் ஏற்படுத்தவுள்ள பாரதூரமான விளைவுகள் பற்றி இவ்வுலகம் இன்னும் முழுதாக அறியவில்லை. அடிப்படை சிவில் சுதந்திரம் மீது விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் போன்றவற்றின் பரிமாணங்கள் மீது கவனஞ்செலுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்ட கணிசமானளவு அறிவுத் தொகுப்பொன்று காணப்படுகிறது (Coppedge et al, 2011). அத்தோடு அதிகாரப் பிரிவினை (Separation of powers) சட்ட ஆட்சி (Rule of law) என்பன பூகோள கொவிட் பதில் நடவடிக்கைகளால் எத்தகைய சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்துள்ளன என்றும் அதனால் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளைப் பரிசீலித்தல் மற்றும் கிடைமட்ட பொறுப்புடைமை (Horizontal accountability) போன்றன எவ்வாறு தடைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதும் குறித்த ஒரு தொகுதியான அறிவுத் தொகுப்பொன்று காணப்படுகிறது (Zwitter, 2012).

பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் ஊடகங்கள், அரசாங்க நிர்வாகப் பிரிவுகள் போன்றவற்றால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பதட்டச் சூழலினால் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் தமது உரிமைகள், சுதந்திரம் போன்றன கட்டுப்படுத்தலுக்கு ஆளாகுவது குறித்து கேள்வியெழுப்பவில்லை. 14 நாடுகளில் பெற்றுக்கொண்ட தகவலின் படி, கொவிட் காலத்தில், பொது மக்கள் தமது அரசாங்கங்கள் முன்னெடுத்திருந்த கொள்கைகளைப் பற்றி அதிக கவனங் கொள்ளாததோடு நாட்டின் நோய்த்தொற்று மற்றும் இறப்பு விகிதத்தினது போக்கினை அவதானித்தே தமது ஒப்புதல்களை அரசாங்கத்தினது கொவிட் பதில் நடவடிக்கைகள் தொடர்பாக அளித்திருந்தனர் என சென் முதலானோர் குறிப்பிட்டனர் (Chen et al, 2021). எனவே, பெருந்தொற்றினால் ஏற்பட்டுள்ள உயிர் ஆபத்தை கண்டு

அஞ்சும் மக்கள் சனநாயகத்துக்கான பரப்பெல்லை சுருங்குவதையோ, அதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளையோ கண்டு அஞ்சுவது குறைவாகவேயுள்ளது. லிவிட்ஸ்கி மற்றும் ஷீப்லட் (Levitsky & Ziblatt, 2018) ஆகியோரது சனநாயகம் மரணமடைவது எப்படி? என்ற நூலில், 1970 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியிலிருந்து சனநாயகம் என்பது ஆயுத ரீதியான புரட்சிகளினூடாக அழிவடைவதனை விட காலப்போக்கில் மெதுவாக அது அழிவடைந்து போவதே அதிகரித்துள்ளது என வாதிடுகின்றனர். இப்பெருந்தொற்றானது அரசுகளால் தவிர்க்கப்பட வேண்டிய விடயங்களைச் சாதாரணப்படுத்துவதற்கான (Normalization) சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்தி, சனநாயக அழிவிற்கு வழிசமைக்கிறது. இந்தப் பின்னணியில் இலங்கை வாழ் பொதுமக்கள் எவ்வாறு அரசாங்கத்தினது பெருந்தொற்றுடன் தொடர்பான பதில்நடவடிக்கைகளை நோக்குகின்றனர், அப்பெருந்தொற்றினைக் குணப்படுத்துதல் நாட்டினது சனநாயகத்தின் மீது ஏற்படுத்தியுள்ள பாதிப்புகள் போன்றவற்றினைக் கண்டறிய இந்நூல் முற்படுகிறது.

கொவிட் பதில் நடவடிக்கைகளின் ஆழமானதும் சிக்கலானதுமான அரசியல் பாதிப்புகளைப் புரிந்துகொள்ள இந்நூலானது சில எண்ணக்கருசார் வகைப்பாடுகள் மீது கவனஞ்செலுத்துகிறது. இந்த எண்ணக்கருக்கள் பெருந்தொற்றுக்கால ஆளுகைக்கான செயல்முறைகள் (Procedures), அரசாங்கங்களினது சட்டங்கள் (Rules) மற்றும் தர்க்கத் தன்மை போன்றவற்றினைப் பகுப்பாய்வு செய்து கலந்துரையாடுவதற்கான ஒரு பயனுள்ள பொதியாக அமைகின்றன. இந்த எண்ணக்கருக்கள் தொடர்பான விளக்கம் கீழே விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பெருந்தொற்றுக் கால ஆளுகைத்தன்மை (Pandemic governmentality)

மக்களின் நடத்தையை வடிவமைத்தல், நெறிப்படுத்தல், திருத்தியமைத்தல் அல்லது அவர்களது நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்தல் போன்றவற்றைக் குறிக்க பிரெஞ்சு தத்துவவாதியான மிச்செல் பூக்கோ (Michel Foucault) ஆளுகைத்தன்மை (Governmentality) என்ற புதிய சொல்லினைக் கண்டுபிடித்தார் (Li, 2007). ஆளுகைத்தன்மை என்பது பூக்கோவினால் பின்வருமாறு வரைவிலக்கணம் செய்யப்படுகிறது:

> நிறுவனங்கள், செயல்முறைகள், பகுப்பாய்வுகள், பிரதிபலிப்புகள் போன்றவற்றின் இணைத்தொகுப்பு, கணிப்புகள் (Calculations) மற்றும் உத்திகள் (Tactics) போன்றனவே எல்லையில்லாத சிக்கல் தன்மை கொண்ட அதிகார வடிவங்களினது விசேட பிரயோகத்துக்கு

வழிசமைக்கின்றன. இத்தகைய அதிகார வடிவங்களானவை தமது பாதுகாப்பினைச் செயல்படுத்துகின்ற வழிமுறைகளாகக் குறிப்பிட்டதொரு சனத்தொகையினர், அறிவு தொடர்பான கொள்கை ரீதியான வடிவம், அரசியல் பொருளாதாரம் போன்றவற்றைக் கொண்டுள்ளன (as cited in Burchell et al, 1991, p. 102).

பூக்கோவின் கருத்துப்படி, அரசாங்கம் என்பது வெறுமனே அரசியல் கட்டமைப்புகளும் அரசுகளைக் கையாளுதலும் அல்ல. அது தனிநபர்களது அல்லது குழுக்களது நடத்தையைத் தீர்மானிக்கின்றதொன்றாகும். “மற்றையவர்களின் செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துதலே ஆட்சி செய்தலாகும்” என பூக்கோ வாதிடுகின்றார் (Foucault, 2002, p. 336). “மக்களின் சேமநலன் மற்றும் அதனை மேம்படுத்துதல், அவர்களின் செல்வத்தை அதிகரித்தல், நீண்ட ஆயுள், சுகாதாரம் மற்றும் பல்வேறு விடயங்களைப் பாதுகாப்பதே” அரசாங்கத்தின் நோக்கமாகும் (Burchell et al, 1991, p. 100). ஆயினும், அரசாங்கங்களால் ஒவ்வொரு நபரையும் தனிப்பட்ட ரீதியில் கட்டுப்படுத்துவது இயலாத காரியமாகும். ஆகையால் அரசாங்கங்கள் நிபந்தனைகளை விதிப்பதன் ஊடாக “விடயங்களை ஒழுங்குபடுத்தி சொந்த நலன்களைப் பாதுகாக்க முனையும் தனிநபர்களுக்குத் தேவையானவற்றினைப் பெற்றுக்கொள்ளச் செய்கின்றன” (Scott, 1995, p. 202). எனவே, நவீன ஆளுகை (Modern governance) என்பது செயல்முறைகள், சட்டங்கள், தர்க்கத்தன்மை போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதொரு சிக்கலான பொறிமுறையாகும். லீ (Li, 2007, p. 275) என்பவரின் கருத்துப்படி, “அதிகாரமானது தொலைவிலிருந்து செயற்படும் போது மக்கள் அதன் நடத்தை எவ்வாறு இடம்பெறுகிறது அல்லது ஏன் அது அவ்வாறு இடம்பெறுகின்றது என்பதனை பெரிதாக உணர்வதில்லை. அதனால் அதிகாரம் செயற்படும் விதம் தொடர்பான கருத்து வேறுபாடுகள் எழுவதில்லை.”

பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் பொதுவாக நடவடிக்கைகள் விரைவாக எடுக்கப்படுகின்ற நிலையில், ஆளுகைத் தன்மையின் எளிய தர்க்கமானது ஒரு புதுவிதமான நிர்ப்பந்தத்தினை எதிர்கொண்டுள்ளது. காரணம் எவ்விதமான இழப்பினை எதிர்கொண்டேனும் தனது சுகாதாரத்தினைப் பாதுகாக்க சமூக இடைவெளிக்கான ஒழுங்குவிதிகளை (Regulations) பின்பற்ற வேண்டியதொரு நிலைமை தனிமனிதர்களுக்கு காணப்படுகிறது. அதனால் அதிகரிப்புக்குள்ளான அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு, கடுமையான மேற்பார்வையினால் வழக்கத்துக்கு மாறாக அன்றாட வாழ்க்கை நசுக்கப்படுதல், சிலவேளை அவற்றுக்குப் பொது ஒப்புதல் அளிக்கப்படுதல், மேற்கூறப்பட்டவற்றை இயல்பான விடயமாகக் கருதி சாதாரணமானதாக்குதல் போன்றன இடம்பெறுகின்றன. இந்த விடயங்கள் அடுத்த பகுதியில் விபரிக்கப்படுகின்றன.

விதிவிலக்கு நிலை, பெருந்தொற்று மற்றும் சர்வாதிகார ஆட்சி

கொவிட்-19 பெருந்தொற்றுக்கு எதிராக, நாட்டினது எல்லைகளை மூடுதல், முடக்குதல்கள் (Lockdowns), முன்னொருபோதும் இல்லாதவாறு பொருளாதாரத்தினை ஊக்குவிக்கும் திட்டங்கள் மற்றும் தொற்று விகிதத்தையும் தொற்றினால் பீடிக்கப்பட்ட நோயாளிகளின் நடமாட்டத்தினையும் அதிகாரிகள் கண்காணிப்பதற்காக டிஜிட்டல் கருவிகளின் கண்டுபிடித்தல் என பல்வேறு வழிமுறைகளை உலகம் முழுவதுமுள்ள பல்வேறு அரசாங்கங்கள் கையாண்டுள்ளன. சில தலைவர்கள் "விதிவிலக்கு நிலைமையினை (State of exception) பிரகடனப்படுத்தி, இப்பெருந்தொற்று காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள அவசரகால நிலைக்குரிய நடிவடிக்கைகள் யாவும் முற்றுமுழுக்க மக்களின் நலனிற்காகவே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன எனத் தமது நாட்டு மக்களை நம்பவைத்துள்ளனர். "விதிவிலக்கு நிலை" என்ற எண்ணக்கருவினை முதன்முதலாக இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த தத்துவவாதி ஜோர்ஜியோ அகம்பன் (Georgio Agamben) என்பவர் நெருக்கடி நிலைமையொன்றின் போது, அரசாங்கங்களின் அதிகாரம் அதிகரிப்படுவதனை விவரிக்க உருவாக்கியதொரு பதமாகக் காணப்படுகிறது (Agamben, 2005). வழக்கத்திற்கு மாறான அதிகார அதிகரிப்பு அல்லது "விதிவிலக்கு நிலை" என்பது காலாகாலமாக மிகக் குறைவான கவனத்துக்குள்ளாகிய விடயமாக இருக்கின்ற போதும் அது வலிமை மிக்கதொரு தந்திரோபாயமாக அரசாங்கங்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்றும் அது சனநாயக அரசுகளை சர்வாதிகார அரசுகளாக மாற்றக்கூடிய வலிமையினைப் பெற்றுள்ளதாகவும் அகம்பன் வாதிடுகிறார். இந்நடவடிக்கைகளானவை தீவிரமாகவும் அதேநேரம் தர்க்கமற்ற வகையிலும் தேவையற்றதொரு அவசரகால நடவடிக்கைளாகவும் அவை இடம்பெறுகின்றன என அகம்பன் குறிப்பிடுகின்றார். அவரது பார்வையில் இவ்வாறான ஏற்றத்தாழ்வான பதில் நடவடிக்கையானது விதிவிலக்கு நிலையினை இயல்பானதொரு ஆட்சி மாற்றமாகப் பயன்படுத்தி, நிறைவேற்று துறையினது தற்துணிவு அதிகாரத்தினூடாக இராணுவ ஆட்சியை அறிமுகம் செய்ய முனைகிறது என அகம்பன் குறிப்பிடுகிறார். முன்னாள் அமெரிக்க சனாதிபதியான டொனால்ட் டிரம்ப் உட்பட பல ஆட்சியாளர்கள் பெருந்தொற்றினை ஒரு யுத்தமாக விவரித்து, பொருளாதார அதிர்ச்சிக் கொள்கைகள், விதிவிலக்கு நடவடிக்கைகள், ஏனைய தீவிரத்தன்மை கொண்ட பாதுகாப்பு ஆரம்பிப்புகள் போன்றவற்றினை நடைமுறைப்படுத்தி ஊக்குவிப்பதற்கான ஆதரவினை திரட்டியிருந்தனர். பெருந்தொற்றினை ஒரு "ஆபத்து" என விவரித்து, பாதுகாப்போடு தொடர்புடைய பல்வேறு அமைப்புக்களை நிறுவுதல், நவதாராள அரசாங்கங்கள் மிக விரும்பும் "கட்டமைப்புசார் மாற்றங்களை" ஆழப்படுத்துதல் போன்றவற்றுக்கான ஒரு வழிமுறையாக

கொவிட் பதில் நடவடிக்கைகள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளதாக டியஸ் மற்றும் டிலுக்கி (Dias and Deluchey, 2020) போன்றோர் வாதிடுகின்றனர் (p.3). "கொவிட்-19 பரவலை 'கண்ணுக்குப் புலப்படாத எதிரியாக' உருவகிப்பதானது கீழ்ப்படிவு மற்றும் அடிமைப்படுத்தல் போன்றவற்றினை மேம்படுத்துகின்ற ஆளுகைத்தன்மைக்கு மக்களை மீண்டும் ஆட்படுத்துகிறது. இந்த விரோத நிலைமையினைக் கொண்டு வரவும் அதனைக் கண்ணுக்குப் புலப்படாததொரு விடயமாகத் தக்கவைத்துக் கொள்ளவும் அரசாங்கம் பல்வேறு உத்திகளை கையாளுகின்றது" (Ibid).

சகல அரசாங்கங்களும் (சட்ட ரீதியாக நிறுவப்பட்ட வழிமுறைகளின் ஊடாகச் செயற்படுகின்ற நாடுகள், சட்டத்துக்குப் புறம்பாக உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளை வரையறுத்துச் செயற்படுகின்ற நாடுகள், பலவீனமான நாடுகள் அல்லது பலம் பொருந்திய நாடுகள் போன்ற சகல சனநாயக நாடுகளும்) எவ்விதமான வேறுபாடுமின்றி நோய்க்கிருமியின் பரவலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக தாம் முன்னெடுத்த ஏற்றத்தாழ்வான பதில் நடவடிக்கைகளை நியாயப்படுத்தவே முயல்கின்றன. நோய்க்கிருமியின் பரவலை குறைக்கின்ற நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் மக்களின் அடிப்படை சிவில் சுதந்திரங்களை மட்டுப்படுத்துவனவாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த அடிப்படை சிவில் சுதந்திரங்கள் பொதுவாக சனநாயக அரசுகளில் பாதுகாக்கப்படுவதோடு, விசேட சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரமே கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன (Coppedge et al, 2011). மேலும், முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு "உடனடியாகச் செயற்படுவதற்கான உத்வேகமானது அதிகாரப் பிரிவினை மற்றும் சட்ட ஆட்சி தத்துவங்களுடன் முரண்படுவதற்கான சூழலை ஏற்படுத்துகிறது (அரசின் செயல்களை மேற்பார்வை செய்தல் மற்றும் கிடைமட்ட பொறுப்புடைமையை உறுதிப்படுத்துதல் என்பன அதிகாரப் பிரிவினை மற்றும் சட்ட ஆட்சி போன்ற தத்துவங்களுடன் தொடர்புபடுகின்றன)" (Zwitter, 2012, p. 100). ஆகையால் பொதுவாக சட்டதுறையினது சட்ட உருவாக்க அதிகாரமானது பெருந்தொற்றுக் கால நடவடிக்கைகளால் அது நிறைவேற்றுத்துறைக்குரியது என்ற நிலைப்பாடு நியாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Engler et al, 2021). இதனால் பெருந்தொற்றானது "தேசியவாத தர்க்கங்களை மீள வடிவமைத்து புத்துயிர் அளித்தல், சர்வாதிகார தன்மை பொருந்திய அரசாங்கத்தினை புதுப்பித்தல், விதிவிலக்கு நிலைமை தொடர்பாக தள்ளாடும் பொதுமக்கள் அபிப்பிராயத்தினை அது ஒரு சாதாரணமான ஆட்சி மாற்றமாகக் கருதி அதனை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்தலை ஊக்குவித்தல்" போன்றவற்றுக்காகப் பெருந்தொற்றானது பயன்படுத்தப்படுவதாக ஜன் ஹன்றிசிசன் எச்சரிக்கை விடுப்பதனைக் காணலாம் (Hinrichesen, 2020).

பெருந்தொற்றும் நவதாராளவாதமும்

தாராளவாதத்தின் சகல வடிவங்களும் கோட்பாட்டு ரீதியாகப் பிரசைகளின் வாழ்க்கையில் அரசினது குறைந்தபட்சத் தலையீட்டினையே கோரி நிற்கின்றன. எனினும், 'நவ' என்ற திரிபுபட்ட வடிவமானது அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் மட்டுல்ல உலகின் சகல சமூகங்களிலும், கட்டமைப்புசார் மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதிலேயே அதன் இருப்பு தங்கியுள்ளது. அரசு படிப்படியாக பின்வாங்குதல், அரச நிறுவனங்கள் பலவீனமடைதல் என்ற பின்னணியில் பெருந்தொற்றின் தாக்கமானது மேலும் தீவிரமடைந்துள்ளது. அல்பிரடோ சாட்-பில்லியோ (Alfredo Saad-Filho) என்பவரது 'நவதாராளவாதத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் கொவிட்-19' (Covid to end of neoliberalism) எனும் கட்டுரையில்,

> நவதாராளவாதம் ஆரம்பமாகி நான்கு தசாப்தங்களின் பின்னர், சந்தையின் 'அதியுயர் வினைத்திறன்' என்ற பெயரில் பெருந்தொற்றானது அரசின் இயலளவை குறைத்துள்ளது. பூகோளமயமாக்கப்பட்ட உற்பத்தியினால் கைத்தொழில் மயமாதலிலிருந்து விடுபடுதல் (Deindustrialization) ஊக்கமூட்டப்பட்டுள்ளது. புதிரான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய சிந்தனைகள் மற்றும் அரச உத்தரவாதங்களினால் குறுகிய கால இலாபத்தினை ஈட்டுவதற்காகப் பலவீனமான நிதிக் கட்டமைப்புகள் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன (2020, p. 478).

நவதாராளவாத கொள்கைகள் "எமது பொதுச்சேவைகள் குறைவடைய அல்லது அவற்றினை இல்லாதொழிக்க முனைவதோடு கல்வி, சுகாதாரம் போன்றனவற்றை இலாபம் ஈட்டித்தரக்கூடிய துறைகளாக மாற்றியுள்ளன. புறக்கணிக்கப்பட்ட மற்றும் குறைந்த ஊதியத்தினைப் பெறுகின்றவர்களது இழப்பில் முதலாளிகளுக்கான இலாபம் பதுக்கப்படுகின்றது. மனிதப்பாதுகாப்பு, பொதுநலன் என்ற பெயரில் இராணுவமயப்படுத்தப்பட்ட உலகத்தினது அனுகூலத்திற்காக மக்களுக்கும் நாடுகளுக்குமிடையே அசமத்துவத்தை அதிகரித்துள்ளன" (Isakovic, 2020). பல புலமையாளர்கள் கொவிட்-19 என்பது "மிகப்பெரிய சமமாக்கி" (Great equalizer) என்பதினை விளக்க பாரிய முயற்சி எடுத்திருந்தாலும் கூட, பெருந்தொற்றானது பெரும்பாலும் மேலே கூறப்பட்ட விடயங்களை நிலைநிறுத்துவதாகக் காணப்படுகிறது (Bowleg, 2020; Marmot and Allen, 2020). தனிமைப்படுத்தல் விதிகளைப் பின்பற்றுவதற்கான திறமை, பெருந்தொற்று நிலைமையின் கீழ் வாழுதல், நிதி, உளவியல் தாக்கத்திலிருந்து விடுபடுதல் போன்றவற்றிற்கான திறனானது பொதுவாக வயது, பால்நிலை, வர்க்கம், புவியியல் போன்ற சமூக பொருளாதார காரணிகளில் தங்கியுள்ளதாக ஐசாகோவிக்

(Isakovic, 2020) வாதிடுகிறார். இந்நூலின் அடுத்துவரும் பகுதியில், 'பிண அரசியல்' (Necropolitics) என்ற எண்ணக்கரு கலந்துரையாடப்படுகிது. பிண அரசியல் என்ற எண்ணக்கருவே இந்நூலின் அனைத்து அத்தியாயங்களையும் வழி நடத்துகிறது.

பிண அரசியலும் (Necropolitics) அப்புறப்படுத்தப்படும் வாழ்வும்

பெருந்தொற்றானது நவதாராளவாத ஆளுகையின் கொடூரத் தன்மையினை வெவ்வேறுபட்ட குழுக்களுக்கு வெவ்வேறு விதமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளது. நவதாராளவாத ஆளுகை தொடர்பான சிந்தனை மற்றும் அமுலாக்க முறைமையில் சிலரது வாழ்வு மற்றயவர்களினது வாழ்வை விட முக்கியத்துவம் குறைந்ததாக கருதப்படுவதால் அவர்கள் இலகுவாக 'அப்புறப்படுத்தப்படுகின்றனர்'. அக்கிலே எம்பம்பே அவர்களின் பிண அரசியல் என்பது, மேற்குறிப்பிட்ட நிலைப்பாடு தொடர்பான முக்கியமானதொரு சட்டகத்தை வழங்குகிறது (Mbembe, 2003). எம்பம்பேயின் விளக்கத்தின்படி, ஆதிக்கம் பொருந்தியவர்களுக்கு அருகிலுள்ளோரின் வாழ்வும் பெறுமதியுடையது (Vagehese, 2021). இனத்துவ, மத சிறுபான்மை சமூகத்தவர்கள், ஓரங்கட்டப்பட்ட பொருளாதாரக் குழுக்கள் போன்றோர் எதிர்கொள்ளும் பாதிப்புகளை பிண அரசியல் என்ற சட்டகத்தினூடாகப் புரிந்துகொள்ளும் போது புதிய புரிதல் கிடைக்கப் பெறுகிறது. அத்தோடு இலங்கையின் பெருந்தொற்று ஆளுகைத் தன்மையையும் அதற்கான தர்க்கரீதியான அடித்தளத்தையும் விளங்கிக் கொள்வதற்கான பிறிதொரு எண்ணக்கருசார் கருவியாக இந்த பிண அரசியல் என்ற எண்ணக்கரு காணப்படுகிறது.

நீண்டகால இனத்துவ அசமத்துவங்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட தொழில்சார் நிலைமைகள், வாழ்க்கை நிலைமைகள், சமூக உலகங்கள் தொடர்பான பரந்துபட்ட சமூக அசமத்துவங்கள் மற்றும் ஏலவேயுள்ள சுகாதார நிலைமைகள் போன்றன பெருந்தொற்றினது பாதிப்பினைத் தீவிரப்படுத்துவதில் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளன (Sandset, 2020). "கறுப்பின, ஆசிய, மத்திய கிழக்கு பின்னணிகளைக் கொண்ட பெண்கள் இரு தடவை பாதிப்புக்குள்ளாகிறார்கள். காரணம், அப்பெண்களது குறைந்த ஊதியத் தொழில்களால் அவர்கள் அதிகளவான கொவிட்-19 தொற்றுக்கு ஆளாகின்ற அபாயத்தினைக் கொண்டிருப்பதாக" ஐக்கிய இராச்சியத்தினைத் தளமாகக் கொண்ட வேலைவாய்ப்பு உரிமைகள் நிறுவனம் (Institute of Employment Rights) குறிப்பிடுகிறது (*BAME women 'at twice the risk' of both Covid-19 and low pay, research shows*, 2020). சில இனரீதியான பாகுபாடுகள், பொருளாதாரச் சீரழிவுகள் போன்றன சமூகங்களை மேலும் புறந்தள்ளி செயலற்றவர்களாக்கியுள்ளன. இதனால்,

அச்சமூகத்தினர் அதிகளவான கொவிட்-19 தொற்றுக்கு ஆளாகின்றனர் (Sandset, 2020). ஜூடித் பட்லர் (Judith Butler) என்பவரினது கருத்துக்கள் இது தொடர்பாக மிக முக்கியமான அறிவுறுத்தல்களை வழங்குகிறது: "சில சமூகங்களில் மற்றைய சமூகங்களை விடக் கொடுமையான வன்முறைகளுக்கு முகங்கொடுப்பதற்கான பல்வேறுபட்ட பங்கீட்டு வடிவங்களுக்கான வழிகள் காணப்படுகின்றன" (Butler, 2006, p. xii). கொவிட்-19 காலத்தில் பொதுவாக அரசு கொண்டிருக்கும் 'விதிவிலக்கு நிலை' மற்றும் 'சகலவற்றினையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை' போன்றன எவ்வாறு 'பிண அரசியல்' (Necropolitics) இடம்பெறுவதற்கான சூழலை ஏற்படுத்துகின்றன என சான்செட் குறிப்பிடுகிறார். பிண அரசியலில் காணப்படும் ஆபத்து என்னவெனில், உண்மையான கட்டமைப்புசார் வன்முறையின் தாக்கத்தினை மக்கள் புறக்கணிப்பதும் சிலரது வாழ்க்கை ஆபத்தான நிலையில் இருப்பதனை ஒரு சாதாரணமான விடயமாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவதுமாகும் (சிலரது வாழ்க்கை கொவிட்-19 ஆல் பாதிப்புக்குள்ளாவது ஓர் இயல்பான விடயம் என மக்கள் நினைக்கின்ற நிலைமை காணப்படுகிறது). கொவிட் காலத்தில் மக்கள் எதிர்கொள்ளுகின்ற பாதிப்புகள் என்பது, ஓர் இயல்பான 'விடயமாகச்' சித்திரிக்கப்படுகிறது (Sandset, 2020).

சகல (சனநாயகம் உட்பட சகல விதமான) அரசாங்கங்களும் நோய்க்கிருமி பரவுவதைத் தடுப்பதற்காக சிவில் சுதந்திரத்தை கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்துகின்ற பல அசாதாரண நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்திருந்தன. கொவிட்-19 ஆனது இந்த விதிவிலக்கு நிலைமையை நியாயப்படுத்தியது. விதிவிலக்கு நிலைமையின் கீழ், பிரசைகளின் சுதந்திரம் மற்றும் உரிமைகள் நசுக்கப்பட்டு, நிலைக்குத்தான மற்றும் கிடைமட்ட கூட்டுப்பொறுப்பற்றதொரு அதிகாரக் குவிப்பினை ஆட்சியாளர்கள் மேற்கொண்டனர். பெருந்தொற்றுக்கெதிரான போரில் பல அரசுகள் ஆளுகை செய்தலை இராணுவத்தின் அதிகரித்த கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழ் கொண்டுவந்ததோடு பிரசைகள் மீதான தீவிர கண்காணிப்பினையும் இயல்பாக்கியிருந்தன. புதிய சர்வாதிகார போக்கானது, நோய்க்கிருமிக்கு எதிரான போராட்டமாகவன்றி அதிகரித்த நவதாராளவாத கட்டமைப்புசார் மாற்றங்களுக்கு எதிரான எதிர்ப்பினை நசுக்குவதற்கே பல நாடுகளால் பயன்படுத்தப்பட்டது. இறுதியாக பெருந்தொற்று ஆளுகைத் தன்மையினால் சாதாரணமாக்கப்பட்ட விதிவிலக்கு நிலைமையானது பெருந்தொற்றுக்குப் பின்னரும் நிலைத்துநிற்கக் கூடிய சனநாயகம் அல்லாத முறைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும் செய்துள்ளது. இந்த சிக்கலான அரசியல் நிலைமை, இலங்கையில் கொவிட்-19 பதில் நடவடிக்கைகள் அரசியல், சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பு போன்றன பற்றி அறிந்துகொள்ளவுமே இந்த ஆய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டது.

இலங்கையில் பெருந்தொற்றுக்கு முன்னரான ஆளுகைத் தன்மை

உயர் விகித கல்வியறிவுடைய சமூகம், சுகாதாரம், கல்வி போன்றவற்றுக்கான வலுவான சேமநலன் அடிப்படைகள் (Jayasuriya, 2004), இவற்றினை செயற்படுத்துவதற்கான பாராளுமன்ற சனநாயகம் (பல நாடுகளிலும் பரந்துபட்டவகையில் காணப்படுகின்ற) போன்றன சுதந்திர இலங்கை பற்றிய நம்பிக்கை நிறைந்த தோற்றத்தினைப் பெற்றுக் கொடுத்திருந்தன (DeVotta, 2010). எனினும் 70 வருடகால சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் ராஜபக்ஷ குடும்பத்தின் ஆட்சியினால் இலங்கையினது சனநாயகமானது ஒரு கொடுங்கோலான இனத்துவ ஆட்சியை நோக்கி விரைவாகச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது (DeVotta, 2021). 2009இல் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் (Liberation Tigers of Tamil Eelam) என்ற ஆயுதக் குழுவுக்கு எதிரான யுத்த வெற்றியைத் தொடர்ந்து ராஜபக்ஷ குடும்பம் இலங்கை அரசியலில் தமது குடும்ப தலைமைத்துவத்தை ஒருங்கிணைக்க ஆரம்பித்தது. ஏனைய அரசியல் சக்திகளைப் போலில்லாமல் சிங்கள பௌத்த சமூகத்தின் ஆதரவை திரட்டுவதில் வெற்றிகண்ட ராஜபக்ஷ, தேசத்திற்கு எதிரான சகல எதிரிகளிடமிருந்தும் மக்களைப் பாதுகாப்பவராக தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார். 2015இல் பரந்த சனநாயக அணியினது கைகளில் தேர்தல் ரீதியாக அவர் தோற்கடிக்கப்பட்டாலும் இலங்கை பெருந்தொற்றை எதிர்கொள்வதற்கு சற்று முன்னதாக ராஜபக்ஷ அணியினர் மிக வலுவான வகையில் மீண்டும் அதிகாரத்திற்குத் திரும்பியிருந்தனர். நல்லாட்சிக் கூட்டணியினர் தமது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றத் தவறியமை, ஊழல், உள்ளகப் போட்டி மற்றும் குழுவாதம், ஈஸ்டர் தாக்குதலை தடுக்கத் தவறியமை போன்றமை ராஜபக்ஷ அணியினர் மீள அதிகாரத்துக்கு வருவதற்கான வலுவான சூழ்நிலைகளாக அமைந்தன. உயன்கொட (Uyangoda, 2020) விவரிப்பதன் படி:

> இந்த (நல்லாட்சிக் கூட்டணியினரது) தோல்வியானது, இலங்கை பொதுஜன முன்னணியினால் (Sri Lanka Podujana Peramuna) இலங்கைக்கு ஒரு வலுவான தலைவர், ஒரு வலுவான அரசாங்கம், இராணுவ பங்குபற்றலுடன் கூடிய ஒரு வலுவான நிர்வாகம், தடைகளும் சமனிலைகளும் இல்லாத வலுவான அதிகார மையம் போன்றவற்றுடன் கூடிய ஒரு தீவிரத்தன்மை பொருந்திய அரசியல் மாற்றீட்டினை வழங்கக் கூடிய ஒரு நிலையான மற்றும் நீண்டகாலத்திற்கு அரசியல் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடிய தேர்தல் சுலோகமொன்றைத் தேர்ந்தெடுக்க வழிவகை செய்தது.

கோட்டாபய ராஜபக்ஷ தனது தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் தேசியப் பாதுகாப்பு என்ற விடயத்தை வலியுறுத்தியதோடு தகுதி, நிபுணத்துவம், வினைத்திறன் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் தன்னைப் பற்றிய

நல்ல அபிப்பிராயமொன்றினையும் அவர் திரட்டியிருந்தார். கோட்டாபய ராஜபக்ஷவின் எழுச்சியோடு "சிங்கள பௌத்த இனத்துவ ஆட்சி ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, பன்மைத்துவம் மாசுபடுத்தப்பட்டது. இறுதியாக தாராளவாதமே இந்த நாட்டில் எஞ்சியிருக்கிறது" என டிவட்டா குறிப்பிடுகின்றார் (DeVotta, 2021, p. 96).

ராஜபக்ஷ அணியினரின் ஆட்சியின் கீழ் (மஹிந்த மற்றும் கோட்டாபய), அரச அலுவல்களில் இராணுவத்தின் வகிபங்கு தொடர்ச்சியாக அதிகரித்தது. அகிலன் கதிர்காமர் குறிப்பிடுவதைப் போன்று யுத்தத்திற்குப் பின்னரான இலங்கையில் அபிவிருத்தி நோக்கங்களுக்காக இராணுவம் பெருமளவு ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளது (Kadirgarmar, 2013). மேலும் சனாதிபதி கோட்டாபய ராஜபக்ஷ பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதன் பின்னர், பல அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கு ஓய்வுபெற்ற மற்றும் தற்போது இராணுவத்தில் பணியாற்றும் அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டனர் (Fonseka and Dissanayake, 2021). ஆரம்பத்திலிருந்தே சனாதிபதி கோட்டாபய தனது அதிகாரத்தினைப் பிரயோகிப்பதில் எவ்வித தடைகளையும் அனுமதிக்காததோடு, எதிர்ப்பு மற்றும் விமர்சனம் போன்றவற்றிலிருந்து தவிர்ந்து கொள்ளுகின்ற ஒரு சர்வாதிகார முறையிலான ஆட்சியினையே அவர் விரும்பியிருந்தார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இராணுவத்தையும் மரபுசார் கட்சி அரசியலுக்கு வெளியிலிருந்து பாராளுமன்றத்துக்குள் நுழைந்துகொண்ட தொழில்வல்லுநர்கள் போன்றோரையும் தான் வலுவாக நம்புவதை மறைப்பதற்கு சனாதிபதி கோட்டாபய எவ்விதமான முயற்சியையும் மேற்கொள்ளவில்லை.

இராணுவத் தேசியவாதம் மட்டுமல்லாது, ராஜபக்ஷவின் ஆட்சிக் காலத்தில் நவதாராளவாதப் பொருளாதார ஒழுங்கினது விரிவாக்கமும் தொடர்ந்து இடம்பெறுகிறது. தனது தேர்தலுக்கு ஆதரவளித்த நகர்ப்புற வர்த்தக வர்க்கங்களுடனான அவரது உறவினால் மாத்திரமன்றி, சனாதிபதி கோட்டாபய ராஜபக்ஷ பொதுவாக நவதாராளவாதக் கருத்தியலினது வாக்குறுதிகளை உள்ளார்ந்த முறையில் நம்புபவராகவும் காணப்படுகிறார். அவர் பதவியேற்ற திலிருந்து அவரது கொள்கை நிகழ்ச்சி நிரல்களில் இந்த கருத்தியல் ஈடுபாடு தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கொழும்பு நகரத்தினை நவீன பூகோள நகரமாக மாற்றுகின்ற அவரது நோக்கு, சந்தையின் தேவைகளுக்கமைவாக கல்விசார் மறுசீரமைப்புக்களுக்கு ஆதரவளித்தல், அரச சொத்துக்களை முகாமை செய்ய பூகோள மூலதனவியலாளர்களுடன் கூட்டுச்சேர்தல் போன்றன அவற்றினை வெளிப்படுத்துகின்ற சில உதாரணங்களாகும்.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர், இலங்கையின் சனநாயகமானது சமாதானமான நிலையில் (State of peace) தொழிற்பட்டது என்பதனை விட விதிவிலக்கான நிலையில் (State of exception) தொழிற்பட்டது என்றே ஜோர்ஜியா அகம்பனின் (2005) புரிதலைப் பயன்படுத்தி வாதிட முடியும். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான வரலாற்றில் இலங்கை பலதடவைகள் (குறிப்பாக வடக்கில் இராணுவ குழுக்கள் தோற்றம் பெற்றதிலிருந்து பயங்கரவாதத்தை முறியடிப்பதற்கான சட்டங்கள்) அவசரகால நிலையினை பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. 1953 இலிருந்து 2006 வரையிலான காலத்தில், இலங்கையில் 20 தடவைகள் அவசரகால பிரகடனம் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதோடு (Manoharan, 2006, p. 24), விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தம் மே மாதம் 2009 ஆம் ஆண்டு முடிவடையும் வரை இந்த நிலை தொடர்ந்தும் இருந்தது. விடுதலைப் புலிகளுடனான இராணுவ ரீதியான நடவடிக்கைகள் முடிவுக்கு வரும் வரை இவ்வாறானதொரு நிலை இருந்து வந்துள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகள் பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும் (உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களைப் பேணுதல், இராணுவச் சோதனை நிலையங்களின் எண்ணிக்கையினை அதிகரித்தல், போர் இடம்பெற்ற பகுதிகளைப் பிரசைகள் செல்லாத வலயங்களாகச் சுற்றிவளைத்து ஆக்கிரமித்தல்), இவை சட்டம், ஒழுங்கு, பாதுகாப்பு என்பனவற்றுடன் தொடர்புடையனவாகவே அறிந்துகொள்ளப்பட்டன. எனினும் இந்த நடவடிக்கைகள் கட்டமைப்புசார் மறுசீரமைப்புக்கு உத்தரவாதமளிக்கின்ற விடயங்கள் என்ற அடிப்படையில் நோக்கப்படாமை தெளிவாகப் புலப்படுகிறது (Uyangoda, 2020). 15ஆம் இலக்க குற்றவியல் நடைமுறை (சிறப்பு ஏற்பாடு) சட்டம் (1978), தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மற்றும் அதையொத்த நிறுவனங்களைத் தடைசெய்யும் சட்டம் (1978), குற்றவியல் நடைமுறை (சிறப்பு ஏற்பாடு) திருத்தச் சட்டமூலம் (Manoharan, 2006), பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் (Prevention of Terrorism Act - 1979) போன்ற சட்டங்கள் மற்றும் விசேட ஒழுங்குவிதிகள் குழப்பநிலையை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டமானது எந்தவொரு நபரையும் ஆரம்பகட்ட விசாரணையின்றி தேடுதல், கைதுசெய்தல், நீண்டகாலமாகத் தடுத்து வைத்தல், வழக்கு விசாரணை செய்தல் போன்றவற்றுக்குரிய ஏற்பாடுகளை வழங்குகிறது. அது தவிர பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டமானது ஏனைய விடயங்கள் (பகுதி 4-16), வழக்குத் தொடர்வதிலிருந்து தனிநபர்கள் விலக்கப்படுதல் (பகுதி 26), இருப்பிலுள்ள சட்டங்களுக்கு எதிராக செயற்படுதல் (பகுதி 28), பற்றிய ஏற்பாடுகளையும் கொண்டுள்ளது. தற்காலத்தில் இந்தச் சட்டம் பற்றி விசேடமாகக் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது. காரணம் மத தீவிரவாதத்தின் எழுச்சியை அடக்குவதற்காக மார்ச்

மாதம் 2021ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட ஒழுங்குவிதி இலக்கம் 01இன் படி, பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தில் திருத்தம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. அந்தத் திருத்தமானது பயங்கரவாதத்தினைத் தடுத்தல் (வன்முறைத் தன்மை கொண்ட கடுமையான மத கருத்தியலில் இருப்பவர்களை தீவிரத்தன்மையிலிருந்து விடுவித்தல்) என்ற தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது (*Concerns Relating to the Recent Regulations Issued Under the Prevention of Terrorism Act*, 2021). ஆயினும் இந்தச் சட்டங்களும் ஒழுங்குவிதிகளும் பொதுவாக, சிறுபான்மை சமூகங்களின் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களைக் கட்டுப்படுத்தல், எதிர்ப்பை நசுக்குதல், அரசாங்கத்தை எதிர்ப்பவர்களை அதைரியப்படுத்துதல் போன்றவற்றிற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பது பரவலாக அறியப்பட்டதொரு விடயமாகும் (*ibid; Sri Lanka's draft Counter Terrorism Act: a license for continued state oppression, intimidation and torture*, 2017).

எனவே, பெருந்தொற்று ஆளுகைத்தன்மையானது அரசின் விதிவிலக்கு தன்மையினைப் புதிதாக உருவாக்கவில்லை. மாறாக பல தசாப்தங்களாகத் தொழிற்பட்டு வரும் நாட்டின் சனநாயகமே விதிவிலக்கு நிலைமையை நீடித்துள்ளது. இந்த நூலின் 7 அத்தியாயங்களும் வரலாற்று பின்னணியில் பெருந்தொற்றுக் கால ஆளுகைத்தன்மை மற்றும் இலங்கையின் சனநாயகம் ஆகியவற்றிற்கிடையிலான உறவுகள் தொடர்பாகப் புதிய மற்றும் தனித்துவமான நோக்குகளை வழங்குகின்றன.

ஆய்வு முன்னெடுப்பு

இந்நூலானது பரந்ததொரு ஆய்வுச் செயற்றிட்டத்திற்காக முன்னெடுக்கப்பட்ட கணிப்பீட்டிலிருந்து பரிணமித்ததொன்றாகும். பெருந்தொற்று நிலைமை அறிவிக்கப்பட்டதனைத் தொடர்ந்து நாட்டின் முழுக் கவனமும் பிரதானமாகச் சுகாதார நெருக்கடி பற்றியதாகவும் தனிமைப்படுத்தல் சட்டத்தின் கீழ் வாழ்க்கையை எவ்வாறு நிலைநிறுத்துவது என்பது பற்றியதாகவே காணப்பட்டது. ஊடகங்களைத் தவிர, சமூகம் மீதான பெருந்தொற்று ஆளுகையின் தீங்கு விளைவிக்கும் பாதிப்புகள் குறித்து முறையான விசாரணைகள் இடம்பெறவில்லை. மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தினது சோஷல் இன்டிகேட்டர் (Social Indicator) என்ற கணிப்பீட்டு ஆய்வுப் பிரிவானது, அரசாங்கத்தினது கொவிட் பதில் நடவடிக்கைகளைப் பற்றிய பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தினைக் கண்டறிவதற்கான ஆய்வொன்றினை முன்னெடுத்தது. ஆயினும் அளவுசார் ஆய்வொன்றினால் ஒரு விசாலமான தோற்றப்பாடு பற்றிய புரிதல் ஒன்றினையே வழங்கமுடியும். எனவே ஆய்வுக் குழுவானது

ராஜபக்ஷ ஆட்சிக் காலத்தில் பெருந்தொற்று ஆளுகைத்தன்மையின் விளைவுகளைப் புரிந்துகொள்ள ஒரு தொகையான விடய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு ஆய்வை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. பலதரப்பட்ட முறைகளினூடாக ஆதாரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு விசாரணை ஆழப்படுத்தப்பட்ட அதேவேளை, விசாரணையின் பரப்பு சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. அதன்படி கொவிட்-19 பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் அரசாங்கத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட கொள்கைகள் மற்றும் வாழ்வாதாரம், கல்வி, சிறுபான்மைச் சமூகத்தினர், உள்ளூர் மட்ட சமூக-அரசியல் வலையமைப்புகள் போன்றன மீதான அரசாங்கத்தினது கொவிட் பதில் நடவடிக்கைகளின் தாக்கம் பற்றிய விசாரணைகளை ஆய்வுக்குழு முன்னெடுத்தது. ஆய்வுக்குழுவின் அங்கத்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பல்வேறு முறைகள் மற்றும் மூலங்களினூடாகப் பெறப்பட்ட அறிவினைத் திரட்டி, ஆரம்பத்தில் கட்டுரை ஒன்றினைச் சமர்ப்பித்திருந்தனர். மேலதிக கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் விவாதங்களுக்குப் பின்னர் இந்தக் கட்டுரைகள் இந்நூலின் அத்தியாயங்களாக பரிணமித்துள்ளன. இந்நூலானது, இலங்கையின் கொவிட் பதில் நடவடிக்கைளைப் பற்றிய முழுமையான பகுப்பாய்வினை வழங்காவிட்டாலும் இலங்கை சேமநல சனநாயகத்தின் சிதைவு பற்றிய பல பெறுமதியான கருத்துக்களை முன்வைக்கிறது.

அத்தியாய வடிவமைப்பு

பவானி பொன்சேகா (Bhavani Fonseka) மற்றும் குஷ்மிலா ரணசிங்க (Kushmila Ranasinghe) ஆகிய இருவரும் பெருந்தொற்றுக் காலப்பகுதியில் தாபிக்கப்பட்ட பல்வேறு ஒழுங்குமுறைகள், செயலணிகள் மீது கவனஞ்செலுத்தி, ஆளுகையின் மிக முக்கியமான நிறுவனஞ்சார் பரிணாமத்தினை முன்னிலைப்படுத்தியுள்ளனர். மேலும் பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட்ட மிகச் சிக்கல் தன்மை கொண்ட இரு சட்டங்களான 20ஆவது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் மற்றும் கொழும்புத் துறைமுகநகர பொருளாதார மசோதா ஆகியன பற்றியும் அவர்கள் கலந்துரையாடுகின்றனர். பொன்சேகா மற்றும் ரணசிங்க ஆகியோர் இந்நிறுவன ரீதியான நடவடிக்கைகளால் சனநாயகம், மனித உரிமைகள், பொறுப்புடைமை, குறிப்பாக, சமூக சமத்துவமின்மை போன்றனவற்றுக்கு ஏற்படும் தாக்கங்கள் குறித்த பிரச்சினையையும் ஆய்வு செய்துள்ளனர்.

எனது அத்தியாயத்தில், கொவிட்-19 பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் ஆளுகைத் தன்மையின் தொழிற்பாடு அல்லது கோட்டாபய ராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தினது ஆளுகைத் தன்மை தொடர்பான செயல்முறைகள்,

தொழில்நுட்பங்கள், தர்க்கங்கள் பற்றி ஆராயப்படுகிறது. இந்த அத்தியாயமானது தற்போது அதிகாரத்தில் இருப்போர் தமது அதிகாரத்தினைத் தக்கவைக்க எத்தனிப்பது பெருந்தொற்றுக் கால ஆளுகையில் பிரதிபலிக்கிறது என வாதிடுகிறது. சனாதிபதியின் அரசியல் தொலைநோக்குப் பார்வையினை முன்னிறுத்துவதாகவே பெருந்தொற்றுக்கு எதிரான பதில் நடவடிக்கைகள் அமைந்துள்ளதாக இவ்வத்தியாயம் வாதிடுகிறது. அதன்படி சனாதிபதியின் அரசியல் தொலைநோக்குப் பார்வையானது இராணுவப் பங்குபற்றலுடனான நிர்வாகம், கீழ்ப்படிவும் நன்நடத்தையும் கொண்ட சமூகம், ராஜபக்ஷ அணியினரை மாத்திரம் உள்ளடக்கிய தொழில்வல்லுநராட்சி போன்றவற்றின் அடிப்படையிலான ஆளுகையினை வலியுறுத்துகின்றது. மேலும் இந்த அணுகுமுறையானது, பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் ஏற்கனவேயிருக்கும் அசமத்துவம் மற்றும் ஓரங்கட்டல் போன்றவற்றைச் சமூகத்தில் மேலும் அதிகரித்துள்ளதோடு, கட்டுப்பாடான சமூகமொன்றினை உருவாக்குதல் என்ற போர்வையில் மக்கள் பங்குபற்றலுடன் கூடிய சனநாயகத்திற்கெதிராக தீவிரமான கண்காணிப்பு என்ற விடயத்தினை சாதாரணப்படுத்தப் பங்காற்றியுள்ளமையினை இவ்வத்தியாயம் வெளிக்கொணர்கிறது.

நிபுணிகா ஓ. லேக்கம்வசம் (Nipunika O. Lecamwasam) அவர்களது அத்தியாயமானது பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் இலங்கையின் சமூகப் பாதுகாப்பு, சேமநலன்சார் பொறுப்புக் கூறல்கள் போன்றன தொடர்பாக உருவாக்கப்பட்ட கொள்கைகள் ஏற்படுத்திய பொருளாதாரப் பாதிப்பு பற்றி ஆராய்கிறது. சேமநல ஏற்பாடுகள் திருப்தியான வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்குமாயின் உயிர்களையும் வாழ்வாதாரத்தையும் பணயம் வைக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்காது எனவும் இலங்கையில் சேமநல அரசு தொடர்ச்சியாக வலுவிழந்தமை, ஊழல், தவறான முகாமைத்துவம் ஆகியன பெருந்தொற்றோடு இணைந்து பிரசைகளை கொவிட்-19 போன்ற வெளிவாரியான அதிர்ச்சிகளினூடாக, இலங்கையை ஒரு வெற்று அரசாக கண்டுகொள்ள வழி சமைத்ததாகவும் அவர் வாதிடுகின்றமையைக் காணலாம்.

சகினா மொய்னுதீன் (Sakina Moinudeen) அவர்களது அத்தியாயமானது, இலங்கையில் பெருந்தொற்றுப் பதில் நடவடிக்கைகளில் உச்சப்படுத்தப்பட்ட இனத்துவ உணர்வு மற்றும் நோய்க்கிருமியின் தாக்கத்துக்குள்ளானவரை களங்கப்படுத்துதல் போன்றன எவ்வாறு அழிவுகரமான சமூக உறவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதன் மீது கவனஞ்செலுத்தியுள்ளது. சிறுபான்மைச் சமூகமாகிய முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்த பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் இடம்பெற்ற விடயங்களை ஆதாரமாகக்கொள்ளும் மொய்னுதீன் அவர்கள், இந்தச் சுகாதார நெருக்கடியானது இனத்துவ மையவாதம்

மற்றும் சனநாயகத்திற்கு எதிரான ஆளுகையினை மேற்கொள்ள வழிவகை செய்துள்ளது என விவாதிப்பதோடு எவ்விதமான பாரதூரமான விளைவுகளையும் எதிர்கொள்ளாது அவற்றினை மேற்கொள்வதற்கான மிகப்பொருத்தமான பின்னணியை ஆட்சியாளர்களுக்குப் பெருந்தொற்று வழங்கியுள்ளதாகவும் வாதிடுகின்றார். இலங்கையில் மக்கள் பங்குபற்றலுடன் கூடிய சனநாயகத்திற்கு இந்த நிகழ்வுகள் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் மொய்னுதீன் தன்னிச்சையானதும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதுமான சட்டங்கள், நிறைவேற்றுத்துறையிடம் குவிக்கப்பட்டுள்ள அதியுச்ச அதிகாரங்கள் போன்றன இலங்கைச் சமூகத்தின் சனநாயக அடிப்படையை ஆழமான வகையில் சிதைவுபடுத்துவதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஹசினி லேக்கம்வசம் (Hasini Lecamwasam) அவர்களது அத்தியாயமானது, இலங்கையின் இலவசக்கல்வி முறைமையில் பெருந்தொற்று கால கல்விசார் கொள்கைகள் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகள் பற்றி ஆராய்கிறது. இந்த அத்தியாயமானது நிறுவன ரீதியான ஏற்பாடுகள் இல்லாத நிலையில், தனிநபர்கள் இணையவழி கல்விக்காகச் செலவு செய்கின்ற நிலையில், இனிமேலும் அதனை இலவசக்கல்வியென அடையாளப்படுத்துவது பொருத்தமற்றது என வாதிடுகிறது. கல்வித்துறையில் சேமநலன்சார் கடப்பாடுகளிலிருந்து அரசு அதிகரித்த வகையில் விடுபடுவதனை விமர்சிப்பதனூடாக நவதாராள அரசு படிப்படியாக பொறுப்புக்களைத் தனிநபர் வசமாக்குகிறது என்பதனை இவ்வத்தியாயம் வலியுறுத்துகிறது. நவதாராள போக்கின் “சுயாதீனம்” மற்றும் “தன்னிறைவு” என்ற பெயரில் தனிமனிதர்கள் மனநிலையானது தந்திரமாக வெல்லப்படுகிறது எனவும் அந்த அத்தியாயம் விமர்சிக்கிறது.

இலங்கை சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தினைச் சேர்ந்த உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த பெண் தொழிலாளர்கள் பற்றிய கௌஷினி தம்மாலகே (Kaushini Dammalage) அவர்களினது அத்தியாயமானது, அரசினது பாரபட்சமான பெருந்தொற்றுக் காலக் கொள்கைகள், அது அந்த பிரசைகள் குழுவில் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகள் போன்றன பற்றி ஆராய்கிறது. இந்த அத்தியாயமானது பெருந்தொற்றுக் கால கொள்கை உருவாக்கம், அக்காலத்தில் இடம்பெற்ற ஏனைய நிகழ்வுகள் மூலதன-ஊழிய உறவில் (Capital-labour nexus) ஏற்படுத்திய மாற்றம், இது தொடர்பில் அரசின் மத்தியஸ்தம் ஏற்படுத்திய தாக்கம் குறித்து விசேட கவனஞ்செலுத்துகிறது. சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் தொடர்ச்சியாகச் சுரண்டப்படுவது, குறைந்தளவான உற்பத்திச் செலவினால் இலாபமடையும் ‘முதலாளிகள்’ மற்றும் முதலாளிகளிடமிருந்து பெறப்படும் வரிப்பணத்தினால் நன்மையடையும் ‘அரசு’ ஆகிய இரு தரப்பினாலுமாகும் என தம்மாலகே வாதிடுகிறார்.

தம்மாலகேயின் கருத்துப்படி, பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் (மூலதனத்தை உடைமையாகக் கொண்ட முதலாளிகள், அரசு போன்றவற்றால்) தொழிலாளர்கள் மீதான சுரண்டல் மேலும் அதிகரிப்பதனை அனுமதித்திருந்தன.

ஷஷிக் சில்வா (Shashik Silva) அவர்களின் அத்தியாயமானது, கொவிட்-19 தொடர்பான சேவைகளைப் பெறுவதில் முறைசாரா தொடர்புகள் மற்றும் வலையமைப்புகள் வகித்த வகிபங்கு பற்றி ஆராய்கிறது. பெருந்தொற்றுடன் தொடர்பான சேவைகளை விநியோகம் செய்வதற்கு உத்தியோகபூர்வ நிறுவனங்கள் மற்றும் பொறிமுறைகள் ஏற்கனவே காணப்பட்டாலும் விநியோகத்தின் முழுச்செயற்பாடுகளும் அரசியல்வாதிகளால் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்கு கீழ் எவ்வாறு இடம்பெற்றன என்பதனை இவ்வத்தியாயம் குறிப்பிடுகிறது. சில்வாவின் கருத்துப்படி, இந்த வலையமைப்பில் முக்கியமான இடையீட்டாளர்களாக (Mediators) சுகாதாரத்துறை உத்தியோகத்தர்கள் எழுச்சியடைந்திருந்தாலும் கூட, இறுதியில் அரசியல்வாதிகளிலேயே அவர்கள் தங்கியிருக்க வேண்டிய சூழல் காணப்படுகிறது. ஆதரவு நல்கும் முறையின் வகிபங்கினை ஏற்றுக்கொள்வதோடு சமூகத்தின் விளிம்பில் உள்ளவர்களுக்கு அத்தகைய சேவைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்காக முறைசாரா வலையமைப்புகள் பங்களிப்பதாக வாதிடும் சில்வா, அவ்வாறான முறைசாரா வலையமைப்புகளினால் புதிய சமத்துவமின்மைகள் தோன்றி, ஏற்கனவே இருக்கின்ற அசமத்துவம் வலிமையடைந்து சனநாயகத்தின் அடிப்படைக்கு ஏற்படவிருக்கும் தீங்கு குறித்து முன்னெச்சரிக்கை விடுத்து அத்தியாயம் நிறைவு செய்யப்படுகின்றது.

உசாத்துணைகள்:

Agamben, G. (2005) *State of exception*. Illinois: University of Chicago Press.

Agamben, G. (2020) '*The state of exception provoked by an unmotivated emergency*' *praxis*. Available at https://positionspolitics.org/giorgio-agamben-the-state-of-exception-provoked-by-an-unmotivated-emergency/ (Accessed: 07 July 2021).

BAME women 'at twice the risk' of both Covid-19 and low pay, research shows (2020) *Institute of Employment Rights*. Available at https://www.ier.org.uk/news/bame-women-at-twice-the-risk-of-both-covid-19-and-low-pay-research-shows/ (Accessed: 17 June 2021).

Bowleg, L. (2020) 'We're not all in this together: On COVID-19, intersectionality, and structural inequality', *American Journal of Public Health*, 110(7), p. 917.

Burchell, G. Gordon, C. and Miller, P. (1991) 'Governmentality' in Burchell, G. Gordon, C. and Miller, P. (Eds.) *The Foucault effect: Studies in governmentality.* Illinois: University of Chicago Press, pp. 87-104.

Butler, J. (2006) *Precarious life: The powers of mourning and violence*. London: Verso Books.

Cheibub, J.A., Ji Y.J., Hong, and Adam Przeworski (2020) 'Rights and Deaths: Government Reactions to the Pandemic', *SSRN* Working Paper.

Chen et al. (2021) 'What factors drive the satisfaction of citizens with governments' responses to COVID-19?', *International Journal of Infectious Diseases*, 102, pp. 327-331.

Choukroune, L. (2020) 'When the state of exception becomes the norm, democracy is on a tightrope', *The Conversation,* 27 April. Available at https://theconversation.com/when-the-state-of-exception-becomes-the-norm-democracy-is-on-a-tightrope-135369 (Accessed: 02 July 2020).

Concerns Relating to the Recent Regulations Issued Under the Prevention of Terrorism Act (2021) *Centre for Policy Alternatives.* Available at https://www.cpalanka.org/concerns-relating-to-the-recent-regulations-issued-under-the-prevention-of-terrorism-act/ (Accessed: 03 July 2021).

Coppedge, M., et al. (2011) 'Conceptualizing and Measuring Democracy: A New Approach', *Perspectives on Politics*, 9(2), pp. 247–67.

Democracy under Lockdown (2020) *Freedom House.* Available at https://freedomhouse.org/report/special-report/2020/democracy-under-lockdown (Accessed: 15 June 2020).

DeVotta, N. (2010) *Politics and governance in post-independence Sri Lanka.* London and elsewhere: Routledge.

DeVotta, N. (2021) 'Sri Lanka: Returning to Ethnocracy', *Journal of Democracy*, 32(1), pp. 96-110.

Dias, B. and Deluchey, J. (2020) 'The "Total Continuous War" and the

COVID-19 Pandemic: Neoliberal Governmentality, Disposable Bodies and Protected Lives', *Law, Culture and the Humanities*, pp. 1 -18.

Engler, S. Brunner, P. Loviat, R. Abou-Chadi, T. Leemann, L. Glaser, A. and Kübler, D. (2021) 'Democracy in times of the pandemic: explaining the variation of COVID-19 policies across European democracies', *West European Politics*, 44(5-6), pp. 1077-1102.

Fonseka, B. and Dissanayake, U. (2021) 'Sri Lanka's Vistas of Prosperity and Splendour: A Critique of Promises Made and Present Trends', *Centre for Policy Alternatives*. Available at: https://www.cpalanka.org/wp-content/uploads/2021/07/Sri-Lankas-Vistas-of-Prosperity-and-Splendour-A-Critique-of-Promises-Made-and-Present-Trends.pdf (Accessed: 22 July 2021).

Foucault, M. (2002) 'The Subject and Power' in M Foucault, *Power: Volume 3: Essential Works of Foucault 1954-1984* (J Faubion, ed; R Hurley, trs). London: Penguin, pp. 326-341.

Hinrichesen, J. (2020) 'Conditions of Life: A Comment on Giorgio Agamben's Reading of the Corona Pandemic' *The Hedgehog Review,* 20 April 2020. Available at https://hedgehogreview.com/web-features/thr/posts/conditions-of-life (Accessed: 16 June 2021).

Isakovic, N. (2020) 'What has COVID-19 Taught Us About Neoliberalism?' *WILPF Newsbrief.* Available at http://wilpf.nl/wp-content/uploads/2020/06/WILPF-nieuwsbrief-lente-2020.pdf (Accessed: 13 July 2021).

Jayasuriya, L. (2004) 'The Colonial Lineages of the Welfare State', in Kelegama, S. (ed.) *Economic Policy in Sri Lanka: Issues and Debates*. First edition. Thousand Oaks, California: SAGE Publications Pvt. Ltd, pp. 403–425.

Kadirgamar, A. (2013).'The Question of Militarisation in Post-war Sri Lanka', *Economic and Political Weekly*, 48(7), pp. 42-46.

Li, T.M. (2007) 'Governmentality', *Anthropologica*, 49(2), pp. 275–281.

Manoharan, N. (2006) *Counterterrorism Legislation in Sri Lanka: Evaluating Efficacy*. Washington: East-West Center.

Marmot, M., & Allen, J. (2020) 'COVID-19: Exposing and amplifying

inequalities', *Journal of Epidemiology and Community Health*, 74(9), pp. 681–682.

Mbembe, A. (2003) 'Necropolitics', *Public Culture*, 15(1), pp.11-40.

Saad-Filho, A. (2020) *Critical Sociology*, 46(4-5), pp. 477-485.

Sandset, T. (2020) 'The necropolitics of COVID-19: Race, class and slow death in an ongoing pandemic', *Global Public Health*. DOI: 10.1080/17441692.2021.1906927.

Scott, D. (1995) 'Colonial Governmentality', *Social Text*, 43, pp. 191-220.

Solty, I. (2020) 'The bio-economic pandemic and the western working classes', *SP: The Bullet*, March 24. Available at: https://socialistproject.ca/2020/03/bioeconomic-pandemic-and-western-working-classes/ (Accessed: 05 July 2021).

'Socio-Economic Index in the face of COVID-19' (2021) *Centre for Policy Alternatives*, 30 June. Available at: https://www.cpalanka.org/socio-economic-index-in-the-face-of-covid-19/ (Accessed: 30 June 2021).

Sri Lanka's draft Counter Terrorism Act: a license for continued state oppression, intimidation and torture (2017) *Sri Lanka Campaign for Peace and Justice*. Available at https://www.srilankacampaign.org/sri-lankas-draft-counter-terrorism-act-license-continued-state-oppression-intimidation-torture/ (Accessed: 05 July 2021).

Uyangoda, J. (2020) 'A Major Shift in Sri Lanka's Politics', *Ground Views*, 08 August. Available at https://groundviews.org/2020/08/08/a-major-shift-in-sri-lankas-politics/ (Accessed 20 July 2021).

Uyangoda, Jayadeva. (2000) 'A State of Desire? Some Reflections on the Unreformability of Sri Lanka's Post-colonial Polity', in S.T. Hettige & Markus Mayer (Eds.) *Sri Lanka at Crossroads – Dilemmas and Prospects after 50 Years of Independence.* Delhi: McMillan India.

Vagehese, N. (2021) 'What is Necropolitics? The Political Calculation of Life and Death' *Teen Vogue,* 10 March 2021. Available at https://www.teenvogue.com/story/what-is-necropolitics (Accessed: 17 July 2021).

Zwitter, A. (2012). 'The Rule of Law in Times of Crisis', *Archiv f€ur Rechtsund Sozialphilosophie*, 98(1), pp. 95–111.